

Рис. 7.8. Портрет на Поджо Брачолини от уж XV в. Миниатюрата е в книгата на Poggio Bracciolini „De varietate fortunae“, уж от XV в. Съвременният коментатор пише следното: „На тази прекрасна миниатюра е показан Поджо, един от най-известните авантюристи от цялото петнайсето столетие, изследовател на класическото минало. Поджо Брачолини се разхожда по улиците и разглежда развалините на Рим“ [1374], с. 92. От [1374], с. 92.

учен и издател Николо Николи (1363–1437)... Поджо Брачолини си прави нещо като постоянна работилница за обработка на антична литература, като привлича на работа в нея куп съгрудници и доставчици, много образовани, но всичките – с тъмни петна по репутациите... Поджо Брачолини и Бартоломео ди Монтепулчано намират първите си находки по времето на Констанския събор... „В ЕДНА ИЗОСТАВЕНА, ВЛАЖНА КУЛА в манастира Сан Гален, където ЗАТВОРНИКЪТ И ТРИ ДНИ НЕ БИ ИЗДЪРЖАЛ“, те имат късмета да открият куп древни манускрипти: съчинения от Квинтилиан, Валерий Флак, Асконий Педиан, Ноний Марцел, Проб и т.н. Откритието им предизвиква не просто сензация, от него се заражда цяла литературна епоха“ [21], с. 363–366.

След известно време Брачолини „намира“ фрагменти „от Петроний“ и „Буколиките“ на Калпурний. Обстоятелствата около всички тези находки никога не стават ясни.

Освен с оригинали Брачолини търгува и с копия, продава ги извънредно скъпо. Например след като продава на Алфонс Арагонски копие от ръкописа на Тит Ливий, Поджо си купува вила във Флоренция.

„Взема 100 дуката (1200 франка) от херцог д’Есте за писмо на св. Йероним и е крайно недоволен от сделката... Клиенти на Поджо са Ме-